

(היא מרכבה מיבנאלי, שויגר ושינ בירושלם, אסף אמיר
ואהרונוביץ ביפו) להתעניין בנסיעותי בתעולה סניפי התרבות
ולקסוק בהוצאה הספרים.

רוטברג דורש ישיבה המוכירות בעניין המשביר:
שהמשרד וועדת התרבות יעניקו גם אותו מכסף אמריקא שהם מקבלים.
הייתי עם בן צבי אצל חייכסון לדון על הצעה סצויים
לפועלים במקרי אסון. הוא מציע גם ועדה לבירורים ופשרות
בסכסוכי עבודה. מציע בחור יו"ר אח ון טריזלנד, זמורא, אליש,
הורביץ.

כתבתי מכתב לאינטרנציונל הקואופרטיבי על חברה
העובדים הרוצה להסתפח לאנטרנציונל. נחתי סקירה קצרה על
הקבוצות, המשרד, הבנק, הקואופרטיבים, המשביר וקופת חולים.
נהקבל מכתב מממשלה א"י למנהלה הציונית על החשובה
החיובית של הממשלה הסובייטית. לממשלה האנגלית בדבר נחינה
רשיון יציאה לחמש מאות איש לא"י, למי ההצעה שהצעתי לקיש
בכ"א אדר א' (26 מברוארי ש"ו. ראה שם).

כ"ר סיון
26 יוני

ראיתי אצל קיש את מכתב הממשלה האיי"ת הסודיעה:
ממשלה הוד מלכותו קבלה חסכמה הממשלה הסובייטית ליציאת 500

צעירים לא"י, מבני 20 עד 28 תחת השגחת החלוצ, גם להבא
תרשה יציאת צעירים. הממשלה הרוסיה דורשת שהיוצאים ימלאו
חובת הצבאית.

יצחק סנזון מקבוצת בגלופין (5 חברים) מוסר:
קבוצתנו פנתה לקולר בעונת הסבב שהם רוצים ללכת ליבנאל.
קולר אמר לו למנות ללוסט. הם פנו ללוסט ולוסט קנה שביבנאל
אין מקומות ושיוכלו ללכת למקום אחר. אחרי זה הלכה לשם קבוצת
אומן (7 - 6 איש) אחרי זה בא בחור סימה וספר שאין פועלים
בימה.

הביולטין של חלוצ ליטא מוסר הרצאת ד. כהן שחיר
את הארץ: "לא כל מנהלי חנוכה העבודה בארץ לבם ער לכל הנעשה
במדינתנו. -- היחס הפסיבי הזה משפיע על חברינו... גם בקבוצות
הקטנות אינם מתעניינים בכל הנעשה בחלוצ. לחן אין צורך
בחלוצים... יחס רציני לכל עבודתנו והבנה עמקה לכל המתרחש
בינינו מצאחי בין חברי הגדוד... לא נכון שהגדוד אינו ממלא
את חובתו להסתדרות... מי במחור כח מאורגן נכון למלא את דרישות
ההסתדרות... הקבוצה הגדולה עוד לא מצאה את אלהים שלה. סרביהם
של החברים בקבוצה מתנגדים להתרחבות פנימית ואחור משקי את
קבוצים אחרים וקשה לחזות מראש אם לא שאיפת ההתרחבות תהיה
בלבות המועט לא יביא את הקבוצה לידי התפלגות. על יסוס
לחדש את קריאתנו להסתדרות העובדים על יחס יותר בריא לחברינו
הבאים לארץ... "באותו ביולטין יש ידיעה זו: בזמן האחרון
קבלנו מכתב מגדוד העבודה וגם האורגן של הגדוד "מחיינו"
שהמאגנו לחברינו במקומותיהם.

שלחתי בענין הדבות האלה של ד. כהן מכתב למרכז

החלוץ בליטא.

כ"ה סיון
27 יוני

בא בחור מיפו, שמו קסל, מחוסר עבודה. בשםך שנה
עבר 118 יום. נחארס ולא יכל להתחתן מפני חוסר עבודה. בזמן
האחרון רעב. בנאי. למד המקצוע בגרמניה. פולני. בא לדרוש
עבודה קבועה שתאפשר לו להתחתן. אבא קורא לו לשוב, אבל הוא
מחביש. פנה להנהלה הציונית, זו נחנה לו מכתב למשטרה, אך
אין מקום פנוי. אמר לי שהוא שב להנהלה הציונית - או יסדרו
אותו או יאבד את עצמו בהטלה הציונית. הוציא מילקוטו אקדח
והראני. החיעצנו והחלטנו לקחת מידו הנשק. מלפנו ליפו
שיסדרו אותו מחוץ לתור בעבודה קבועה.

בא נטע ספ"ח על פי דרישתו, הוא מסכים לכניסה אחדות
לפ"ח. לפי דבריו גם אוסטרו-בסקי כבר מסכים. הגדוד מחרחר ע"י
שליחים ורוצה לפלג החבורה. מפיצים כל מיני דבות נגדי.
אה"צ יצאתי לחיפה.

במקום אספת חברים שזממו לסדר הערב אחי בחיפה
הודיעו על אספת חברי א"ה והנוטים אליה - ונחאסף קהל רב
שמלא את חדר אולם ועדת החרבות. הרצאתי על הפקיד א"ה בשעה זו:

